

Agghegyalja Mozaik

VII. évfolyam, XXXIV.szám

2017. február-március

Sopronkövesdről Sopronkövesdnék

Természet

A kotecsi cica

Pályázati felhívás

Világjáró - EL CAMINO!

Elfeledett mesterségek

Franciska major -

Esély a nehéz sorsú kutyáknak

Kedves Olvasó!

Amire kezébe veheti ezt a lapot, talán már a mi kis téltemető virágunk teljes pompájában ragyog és a kedves hóvirág is megmutatja magát. Egy kicsit mégis időzzünk el a télnen, hiszen megvan a maga szépsége. A józanodó túrát ünnepivé varázsolta a dér és egy különleges születésnapi írás, A kotecsi cica címmel. Hogy ki az író, a lapban fény derül! Ramónával utána eredtünk a cicának. A nyomok Lajcsi bácsihoz vezettek, akit a madarak is szeretnek. Jöjjenek velünk az Agghegybe!

Egy másik hideg napon elfeledett mesterségek nyomába indultunk, Pete-Pikó Endre bácsi és felesége látott minket vendégül, és avatott be a kosárfonás rejtelmeibe. Nagy élmény volt a jó meleg sparhelt mellett beszélgetni és tanulni, nemcsak a kosár készítéséről. Továbbra is szeretnénk bemutatni az újságban régi, szép szakmákat és mestereiket, hogy ne merüljenek feledésbe.

Meglátogattuk Ritát is, aki a falu összefogásának köszönhetően végre önállóan is tud közlekedni a lift segítségével. Befejeződött, a nagy munka, öröm volt Rita mosolygós arcát látni.

Nem is volt hideg a tél, annyi melegséget tartogatott!

Február a pályaválasztás ideje, végzős diákokat kérdezzük, hova tervezik a továbbtanulást?

Ezen a címlapon Farkas Károly fotója látható. A következő címlapra már a Te fotód is felkerülhet! Pályázati felhívásunk keretében várjuk a Sopronkövesden készült fotókat. Részletes felhívás a pályázati kiírásban.

Takács Brigitta

Február – márciusi programajánló:

Február 25. szombat	Téltemető-túra (ha a téltemető előbújik)
Február 25. szombat	Farsangi táncház
Február 26. vasárnap	Dr. Reisinger János előadása
Március 11. szombat	Családi fotózás
Március 12. vasárnap	Élménybeszámoló Délkelet Ázsiáról
Március 14. kedd	Március 15-i ünnepség
Március 17-19. (p-v)	Zarándoklat Győrbe
Március 18. szombat	Harkai fotóműhely kiállítása
Március 26. vasárnap	Dr. Reisinger János előadása
Március 31. péntek	Megemlékezés a határ melletti hősi emlékműnél

Részletek a www.sopronkovesd.hu weboldalon, és a plakátokon!

Önkormányzati hírek

Hol van már a tavalyi hó? Kérdezhetnék viccesen a beszámolómat olvasva, hiszen lassan a tavaszt várjuk. Mégis érdemes az elmúlt időszak történéseit, sikereit, kudarcait és szép pillanatait feleleveníteni. **Szép volt az advent**, az ünnepek, csak gyorsan elteltek. De talán megmarad néhány szép pillanat: falukarácsony a fúvosokkal, a gyerekek műsora, a nyugdíjasok adventi készülődése, az ovisok által megálmodott adventi forgatag, a Holdfénytúra, a Józanodó-séta. Mondják, hogy nem csak ilyenkor kell jótékonykodni, de örülünk, ha ilyenkor megnyitják az emberek a szívüket. **Gyűjtöttek** az iskolások a Mikulás-futáson egyik műtetre váró társuknak, önkormányzatunk adományozott a lövői mentősöknek eszközfejlesztésre, valamint egy állítógépet és máig tartó masszírozást Újkérre az éber kómában fekvő Krisztinek, aki az újkéri tagóvoda révén egy rövid ideig kollégánk is volt. Ne felejtjük ki Fohleréket sem, akikkel már hagyományként a szenteste előtti napon visszük a jótékonyági levestől összegyűjtött pénzádományokat négy sclerosisos betegnek.

Közmeghallgatáson tájékoztattuk az érdeklődő helybélieket falunk tavalyi gazdálkodásáról, jövőbeni terveinkről, az el nem bírált pályázatainkról. **A hivatal informatikai bővítéséhez kapcsolódóan 7 milliót, járdák és utak felújítására 20 milliót már nyertünk**, de komolyabb pályázataink még hátra vannak. Januárban megkezdtük a hivatal „szétbombázását” **irodákat alakítottunk át, vizesblokkot, konyhát újítottunk fel**. Ha az emeleten rend lesz, nekifogunk az alsó szinten is további irodák kialakításának, ahol a többi településünkről átköltöző hivatali dolgozóknak igyekszünk méltó körülményeket teremteni. A hivatalba betérő ügyfeleknek is **az alsó szinten alakítottunk ki modern ügyfélfogadót**. Ősztől, lépcsőt sem kell mászniuk már többé. Mondanám, ha tehetik, kerüljék el a szinte építési területként működő hivatalt, de inkább biztatom Önöket jöjjenek, lássák, mekkora munkában vagyunk! E munkához kapcsolódóan megjegyezném, hogy március 1-től a volt mozi helyén (Kossuth L. u.59.) kezd meg működését ideiglenesen a könyvtárunk.

A rendezési –terv kötelező, - több millió forintot felemésztő-, felülvizsgálata lassan végéhez közeledik. **Sajnos**, a mérnök csapat az egy évvel ezelőtt elkezdett munkák elején nem kellő tempóban foglalkozott a kövesdi feladattal. **Sajnos** az egyházközségi fészerépület önkormányzati beruházással, iskolai ebédlővé és közösségi térévé alakításának javaslata a tulajdonosnál nem talált pozitív fogadtatásra. **Sajnos** már különböző fórumokon rebesgetik az iparüzési adó kurtítását, pedig támogatást így is alig kapunk, és ez évben is 100 millió forint fölötti lesz az adóbevételünkből az elvonás. Így amíg hagyják, fejlesztünk, és amíg nem szükséges, - a rosszabb helyzetű településekkel ellentétben,- egyéb adókkal nem kívánjuk terhelni/sújtani a lakosságot.

Karácsony helyett januárban kaptunk ajándékot egy átutazó ismeretlentől, aki osztrák zsákokba csomagolva többszáz ezer forintos ártalmatlanítási számlát intézett nekünk, **veszélyes építési anyag illegális lerakásával**. A rendőrség felé a feljelentést megtettük, de elég kicsi a remény, hogy az ajándékot valakinek meg tudjuk köszönni.

A Dózsa utcai lakópark telkeit értékesítettük. Igyekeztünk a vásárlók kérésére, a banki hitelek és a CSOK felvételét segítő kitélt is a szerződésbe beemelni. Egy visszalépő volt mindössze a múlt tavasszal foglalozók közül, de azonnal többen is jelentkeztek a visszalépő helyére. A rét felé néző telkeknel a Jókai utca elnevezés nem maradhatott, mert a kertvégek miatt kiszámíthatatlan lenne az új telkek házszáma. Így a Képviselő-testület, - a kápolna látványa, valamint az ez évi Szent László év miatt is **Szent László utcára** keresztelte az új szakasznak. Hosszú utánajárás eredményeként, a TAEG-gel együttműködve, sikerült a földhivatalnál a kápolnát feltüntettetni. Lehet, hogy hihetetlenül hangzik, de Sopronkövesd egyik jelképe, a kis kápolna eddig a nyilvántartásokban úgy szerepelt, mintha nem is állna ott, jogilag bárki lebonthatta volna. A Szent László évhez kapcsolódóan **testületünk már megrendelte a kis kápolna felújítását** is a kivitelezőtől. A kápolna közelében tavaly megvásárolt vendégház kiadását ez évre csak feltételesen tudjuk elvállalni, mivel sikeres pályázat esetén, mielőbb meg kell kezdenünk az épület felújítását.

Schiffer Jánosnak **köszönet** a falu karácsonyfájáért, Pete Istvánnak pedig a Homoklúknál lévő ligetes terület Sopronkövesdnek ajándékozásáért, háziorvosunknak és védőnőnknek pedig a nagy sikerű, gyermekekre koncentrázó újraélesztő tanfolyamért.

Dr. Erdélyi Miklós előadása az elsősegélynyújtásról

Január végén osztrák-oszr házaspár fogadott a **Franciska majorban**, amelynek egy éve új gazdái lettek a majornak. Bemutatták az egy évvel ezelőtt felvázolt terveik eddig megvalósult részét. Egyeztetünk a jövőbeni terveikről. Amit láttam meggyőzőtt, hogy a megálmodott kutyafalu már nem csak álom, hanem részben kézzel is fogható. Nem semmi, ami ott készül. Hiszem, hogy Sopronkövesd az ő jó voltuktól is még ismertebbé válhat. A részletes bemutatkozásukat külön cikkben olvashatják. Készülünk a nagy programjainkra is. A PÜNKÖVESD-en (jún. 3-5.) a nem mindennapi rózsakerten kívül, színházi előadások, dumaszínházak, gyerekprogramok, néptáncsoportok, főzőverseny, kiállítások és a Kövesdről Elszármazottak Napja is felejthetetlen élményeket tartogat. Az őszi KÖN-re (szept.16-17.) is vannak **program ötleteink**. Már most kérjük, aki a helyszíneken bármilyen segítő munkát vállalna, vagy valamilyen apropóból megnyitná háza kapuját jelezze!

Várjuk családok jelentkezését is, akik közül kiválasztjuk azt a családot akik egy filmes stábbal látogatnák végig a KÖN rendezvény helyszíneit és a legszebb pillanataikból készülné el a falu újabb reklámfilmje.

Vidám farsangi mulatozást kívánva:

Fülöp Zoltán
polgármester

Fotópályázat

Az **Agghegyalja Mozaik** újság
„Sopronkövesdi hangulatok”
címmel fotópályázatot hirdet.

Téma: természetkép, életkép, portré, minden ami Kövesd.

A pályázat beküldési határideje: **március 15.**

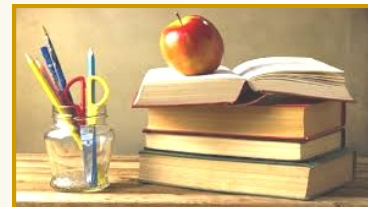
A fotókat címmel ellátva a kovesdihermesz@gmail.com e-mail címen várjuk. Kérlek a levélbe írd bele neved és telefonos elérhetőséged.

A legjobb fotó a következő lapszám címlapjára kerül, a beérkezett képekből a második félféven kiállítás nyílik az Alkotóházban, valamint beválogatásra kerülnek a 2018-as falunaptárba.

Korosztályi megkötés nélkül!

Győri Edit igazgatóasszony beszámolója

Az előző jelentkezésünk óta iskolánkban zajlott az élet. A november és december többnyire az ünnepi előkészületekkel telt. Iskolánk tanulói készültek az idősök napjára Sopronkövesden és Újkéren is, majd a Mikulásfutás és a karácsonyi ünnepség kötötte le tanár és diák szabadidejét is. A Mikulás futást az idén Keresztes Patrik kedves tanítványunk épülésére és az udvari ping-pong asztal megépítésére, na és természetesen a saját szórakoztatásunkra is rendeztük. Összesen 189 000 forintot gyűjtöttünk. A futás után jól esett a finom zsíros kenyér, a meleg tea és az édesen illatozó fahéjas sült alma. Köszönjük mindenki közreműködését! A meghitt karácsonyi ünnepségünkben sokan lelték örömeiket, sok gratulációt kaptunk. Köszönjük a dicséreteket és örülünk, ha valami széppel lephetjük meg a sopronkövesdieket és a szülőket is. Az új év komoly munkával kezdődött, hiszen a félévi bizonyítványokhoz még hátra voltak felmérők, dolgozatok és sokaknak volt módjuk felelni egy-egy jobb jegyért. Ezzel párhuzamosan már javában tartottak az írásbeli felvételi vizsgák azoknak a nyolcadikos tanulóknak, akik gimnáziumokba készülnek. Véglegesíteni kellett a továbbtanulási elképzeléseket, amelyeket a szülők a héten írnak alá, és hamarosan küldjük is tovább a megjelölt iskolákba. Intézményünkben 3 tanuló jelentkezett első helyen gimnáziumba, 14-en jelöltek be szakgimnáziumot (ez a régi szakközépiskolának felel meg), és 4 tanulónk szakközépiskolába (a régi szakiskola, szakmunkásképző) szeretne továbbtanulni. Örömmel szolgál, hogy végre bejelenthetem, hogy a várva várt weboldalunk a héten megnyílik és az érdeklődők itt megtalálhatják a Mikulásfutásról, a karácsonyi műsorról készült képeket a képgalériában, de az iskolai élettel kapcsolatos fontos információkat is megosztjuk ezen a felületen. Folyamatosan közöljük a legfontosabb híreket, programokat. A szülői oldalra pedig olyan információkat töltünk fel, amelyek a szülők „munkáját” segítik: érdekes cikkeket vagy családi programlehetőségeket osztunk meg. Feltettük az oldalra az új órarendeket, a tanárok fogadó óráit is. Remélem, hogy az év hátra lévő részében még tovább csiszolódik a felület és mindenki megelégedésére szolgál. Elérhetősége: www.skovesdaltisk.hu

A nagy döntések és a hajrá után most kicsit fellelegzik a diákság és készülünk a farsangra. Minden évben nagy öröm, hogy a Sopronkövesdi Iskolában szeretnek a diákok beöltözni és most a felső tagozatból is sok osztály készül csoportos fellépéssel. Azután eszem-iszom, dínom – dánom és tánc várja a szórakozni vágyókat. Az Agghegyalja következő számában már erről is szólunk. Addig is böngésszék weboldalunkat!

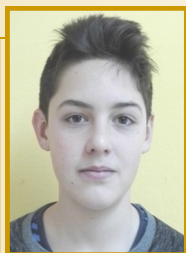
Hova tanulnak tovább a kövesdi iskola nyolcadik osztályos tanulói?

Nagyné Kun Zsuzsanna rovata

Horváth Leila:

A felvételihez a 7. év végi és a 8. félévi jegyek számítanak. A továbbtanulással kapcsolatos papírokat az Osztályfőnökünk segített kitölteni. Általában 3-4 iskolát jelöltünk meg, abban a sorrendben ahogy be szerettünk volna kerülni. Én a Handler Nándor Szakgimnáziumot választottam, ahol 4+1 év után fogok szakmát és érettségit kapni. Fodrász szeretnék lenni. Döntésemben nem az számított, hogy milyenek a tanulmányi eredményeim, hanem hogy mi szeretnék lenni, milyen szakmában szeretnék dolgozni.

Németh Patrik:

Már tavaly év végétől foglalkoztatott a továbbtanulás kérdése, de körülbelül másfél hónapja beszélgetünk erről komolyabban. Nővérem és szüleim is segítettek ennek a kérdésnek az eldöntésében, viszont az Osztályfőnököm sem engedett volna szakiskolába, mindenképp a gimnáziumot ajánlotta a tanulmányi eredményeim miatt. Így én a Berzsenyi Dániel Gimnáziumot választottam, ami 4 évig tart, ezután kapok érettségit, utána ugyan úgy kitanulhatok bármilyen szakmát. Az autókval kapcsolatos dolgok érdekelnek, nem autószerelő, hanem inkább valamilyen mérnöki munkakör, amiben gondolkodom.

Szöllősi Evelin:

A továbbtanulás tavaly év végétől foglalkoztatott már, a kérdés eldöntésében sokat segítettek szüleim, nagyszüleim és tanárain is. Mindig jó tanulmányi eredményeim voltak, de nem tudtam mi az a szakma, ami esetleg nekem jó lenne. Felmerült bennem a divattervezői pálya is, de rájöttem, hogy a közgazdaságtan az ami jobban hozzám illik, így a Fáy András Szakgimnázium mellett döntöttem. Ezen belül is a közgazdász és logisztikus pálya az ami érdekel, ebben viszonylag könnyen el tudnék helyezkedni, hiszen itt van helyben az Autoliv, ahol biztosan szükség van logisztikai szakemberekre. 4+1 év alatt kapok szakmát és érettségit is, ezután pedig akár Főiskolán akár Egyetemen folytathatom a tanulmányaimat, amit szeretnék is megtenni.

Horváth - Pála Barbara

Játékos fejlesztés OTTHON

Az óvodás gyerekek életében nagyon meghatározó az otthon eltöltött idő: érzelmi stabilitást, kiegyensúlyozottságot a Szülői ház szerető nyugalmánál nem adhat semmi sem jobban. Ezáltal fejlődik a kisgyerek értelme, lelke és teste. A legtöbb szülőben időről-időre felmerül a gondolat, (főleg ilyenkor januárban, amikor az iskolaválasztás már a látóterbe kerül) hogy tehetne otthon is gyermeke készségfejlődése érdekében a legtöbbet. Először is, semmiképpen nem kell drága játékokat, készségfejlesztő eszközöket megvásárolni, csak körülnézni saját otthonukban. Rengeteg kincsre, izgalmas játékötletre lelhetnek. Szerintem nagyon fontos, hogy a kisgyerekek otthon, boldogan, önfelédtt játékkal, és főleg szeretteikkel együtt minőségi időt töltsenek. A mi gyerekkorunkban még rengeteg lehetőség adódott a „fejlesztésre”: a biciklizések, a homokludbeli bunkerépítések, az általunk felduzzasztott patakba való fürdőzés, piócázással, és a megunhatatlan fára mászás, sátorozás a kertben, a szőlőben futkározás, ezek az örömteli pillanatok még mindig elevenen élnek bennem.

Hiszem, hogy boldog az a felnőtt, akinek gyermekkori emlékeiben ezen élmények jó hangulata megmaradt! A mai gyermekeknek kicsit nehezebb, hiszen a tv, számítógép, videojátékok alátomosan bekúsztak az életünkbe. De nincs minden veszve, ajánlok egy-két otthon is egyszerűen kivitelezhető játékot, amivel a gyermekek számos részképességét fejleszthetjük észrevétlenül.

Építőjátékok: WC-papír gurigák, dugók, cipős dobozok, tejfőlős poharak, tojástartók felhasználásával pl. labirintus, várak, város, cirkusz, bunker építése, ezek által többek között fejlődik a kisgyermek térlátása, testtudata, finommozgása, kitartása, kreativitása.

Házimunkában: zokni válogatás, ruhateregetés, téstagyúrás, nyújtás, száraztésztával fűzés, gyümölcsdarabolás. Fejlődik a megfigyelőképesség, finommozgás, szem-kéz koordináció, figyelem, azonosságok-különbözőségek felismerése.

A fentiekhez különböző, egyszerű szabályok kitalálása is jó móka lehet.

Kívánom, hogy nap, mint nap találjanak ki sok hasonló ötletet gyermekük és a család örömére!

„Csináljon bármit, ami nyitogatja szemét és eszét, szaporítja tapasztalatait. Ő azt hiszi, csak játszik. De mi már tudjuk, mire megy ki a játék. Arra, hogy e világban, otthonosan mozgó, eleven eszű és érzékeny ember váljék belőle!”
(Varga Domonkos)

Élet az Agghegyen

Az idei tél egy kicsit hosszú és hideg, a természet még alszik. Sok munka még nincs (gondolok a szőlőmetszésre, a fák gondozására). A legfontosabb ebben a hidegben a madarak etetése, amit Lajos barátunk lelkiismeretesen naponta kétszer is megtesz. Ebben a hidegben is sokan járnak sétálni, vannak akik rendszeresen, kutyasétáltatókkal is sokszor találkozzunk. A kápolnánál időközben kihelyezett angyalszobrot a szomszédos falvakból is jönnek megcsodálni. Télen is csodaszép a természet. A dér ahogy ráfagyott a fákra, fehérré varázsolta az Agghegyet. Elkápráztatja a hegy látogatóit.

Horváth Imréné Edit

A kicsik is felfedezik a természet szépségeit

Agghegyi angyal

A dér ahogy ráfagyott a fákra

Holdfénytúra

Kerecsényi Géza

December 17-én száznegyvenhat sopronkövesdi, valamint környékbeli túrázó vett részt egy könnyed, és élményteli holdfényes éjszakai kiránduláson a Sopronkövesd körüli erdőben. Este 6 órakor a Polgármesteri Hivatal előtt gyülekezett a társaság, ahol mindenki barátságosan üdvözölte egymást. Itt osztották ki a fáklyákat, majd a társaság a Fehér Csárda irányába indult. A menet tempója tökéletes volt: nem túl gyors, és nem is túl lassú, mindenki megtalálhatta a saját tempóját. Ahogy elhagytuk a beton utat, végre rátértünk a kavicsos, földes ösvényre. A kirándulás már ennél a pontnál is nagyon izgalmas volt, de ezt mindig tetézte valami meglepetés. Elsőként fantasztikus modell repülőgépek villantak fel az égen, színes fényekkel ragyogva. Amikor már azt hittük, hogy vége a felvonulásuknak, hirtelen csodálatos tűzijátékot bocsájtottak ki magukból! Továbbhaladva keskenyebb ösvényen vezetett tovább utunk, a környékbeli szőlősön keresztül a bájos kápolnához, ahol egy tábortűz várt bennünket. Itt gyújtottuk meg fáklyáinkat, majd bekukkantottunk a kápolnába. Amikor mindenki készen állt, két, második világháborús ruházatra emlékeztető ruhába öltözött katona keltette fel a figyelmünket. A fegyvereiket készítették a következő meglepetésre, a sortűzre. Tökéletes harmóniában adták le a lövéseiket a korabeli időkre emlékeztetve.

Kerecsényi Pál

Innen tovább indulva sűrű erdőn keresztül folytattuk tovább utunkat, ahol csak a fáklyáink lángja segített tájékozódni. Itt különösen nehéz volt figyelni arra, hogy nehogy felgyújtsunk egy ágat a fáklyáinkkal!

A következő állomásnál szív és kézmelengető forralt bort és teát osztottak a megfáradt kirándulóknak. Ha ez még nem volt elég a felmelegedéshez a gyönyörű harmónika zene biztosan felmelegítette a legmegfagyottabbakat is. A magyar és a székely Himnusz elneklése után folytattuk tovább a kirándulásunkat. Hamarosan visszaértünk a faluba vezető útra, aminek a végén mindenki átvehette a túra teljesítéséért járó kitűzöt. A társaság végül a Fehér Csárdában fejezte be a kirándulást, ahol finom falatokkal, forralt borral és teával vártak minket. A harmonikásaink kitétek magukért és vidám muzsikájukkal kísérték a baráti együttlétet. Összességében a holdfénytúra egy fantasztikus élmény volt számunkra: nem volt egyetlen pillanata sem, ami unalmas lett volna. Biztos vagyok benne, hogy mindenki élményekkel gazdagon, vidáman és mosolyogva tért haza aznap este. Azoknak, akik még nem vettek részt ezen a túrán csak ajánlani tudom, hogy a jövőben próbálják ki.

Az Agghegy története

A kedves Főszerkesztők felkérésére örömmel csatlakoztam képzeletbeli agghegyi sétánkhoz. Köszönöm a lehetőséget, hogy „elmúlt idők ösvényein” kalauzolhatom Olvasóinkat, elsősorban levéltári dokumentumok segítségével. Első sétánkon ismerkedjünk meg újságunk névadójának elnevezésével. (Csupán érdekességként említem, hogy a közeli Fertőszentmiklóson is létezik Agghegy.) Sopronkövesd község nyugati oldalán lankás dombvidék, szőlőhegy húzódik, „honnán gyönyörű kilátás nyílik a környékre a Fertő hatalmas tükréig, a hegyen terem a jó kövesdi szőlő, lábánál patak folyik.” (Csatka Endre: Sopron vármegye műemlékei. II. 1935. 103.) A kövesdi szőlőhegy elnevezésének feloldására két változat lehetséges. Ha az ’öreg’ jelentésű ’agg’ előtagot vesszük alapul, akkor az Agghegy párja az ugyancsak kövesdi Újhegy, ha pedig a jelző alatt a ’nagy’ jelentést értjük (mint ahogy a nagybetűs szöveget régiesen öregbetűsnek is szokták mondani), akkor az Agghegy testvérpárját a Kishegy elnevezésű dűlőben találjuk meg. Erre a változatra szemléletes példa a Kisosztály–Nagyosztály (Öregosztály) párhuzam. Mivel az Agghegy és Újhegy elnevezés a XVII. századtól párhuzamosan élt egymás mellett, sokkal valószínűbb, hogy a nevek nem területi nagyságot, hanem időbeliséget jelölnek. A területet már a legkorábbi rá vonatkozó források egytől-egyig – változó helyesírással – Agghegynek nevezik. Hogy mikor alakult ki az elnevezés, források hiányában nem lehet megállapítani. Vannak ugyan írásos dokumentumok az 1500-as évekből is, ezek azonban általánosságban szőlőhegyről (a latin nyelvű forrásokban: *promontorium*) tudósítanak. Az 1608. január 29-én felvett „Urbárium”-ban már „keouesdÿ Agh Hegÿÿ” néven szerepel. Az 1670-es évektől ún. dézsmajegyzékek, hegyvám-összeírások is fennmaradtak, amelyben minden szőlőbirtokost feljegyeztek az „Agh hegÿÿ” és az „Uÿ hegÿÿ” vonatkozásában. A régi időkben a terület nagy részét szőlő borította. Ahogy a későbbiekben majd látni fogjuk, nem mindig volt ez így.

Kelemen Dávid

Madárnézőben Lajcsi bácsinál

Csigó Lajcsi bácsi ha esik ha fúj, minden nap kimegy a hegybe kis birtokára. Télen is rendszeresen eteti a madarakat és a cicákat. Ramónával mi is felsétáltunk egy januári nap az Agghegybe, hiszen ilyenkor is gyönyörű. Az úton egy holló „üdvözölt” minket, érdekes szokatlan hangján.

Lajcsi bácsi kis házikójából jól megfigyelhetőek a madarak, bentről csodáltuk őket Horváth Imrével. Mint egy szép természetkönyv! A kispán a szotyira és a kukoricára több fajta madár is jött egyszerre. Barát, - szén, és kék cinegék, zöldikék, csúszka és tengelice, aki az év madara címet is megkapta. Gyakran jön a meggyvágó, harkály, szajkó is. A kis cinegék „előreengedik” a nagyobbakat, de mindenkinek jut az eleségből. A madarak között is megvan a hierarchia. Egy pillanat alatt eltűntek, amikor hirtelen lecsapott a karvaly. Most nem sikerült a vadászat!

Lajcsi bácsinál jól érzik magukat a cicák is. Szeretnek a kályha mögött melegedni, ahogy láttuk a karácsonyi zserbóból sem maradtak ki. Az anyamacska jelenleg Bütyökhöz költözött, a kicsik laknak csak itt nála.

- Ha kimegyünk a Vargyas lapba jönnek, kísérik a cicák - mondja Lajcsi és Imre bácsi.

Ez valamikor is így lehetett, hogy a macska és az ember csak együtt tudott megélni. A cicák nem mindenkinek mutatják meg magukat, de azt biztosan tudták, hogy december 31-én valaki egy szép kerek születésnapot ünnepelt... Hogy ki? A következő oldalon olvashatják.

A madarak itatásáról se felejtkezzünk meg!

Takács Brigitta

"Egy '56-os emlékei a faluról, 60 év távlatából"

A kotecsi cica

Üvölt a szél, mint oly sokszor az Alpokalján. Itt vagyok a kápolnához közel, a szőlő, most is munkát ad. Az erdőszéli fák hajladoznak, suhogásuk felerősíti a szél hangját, mint az erősítő a gitárt. Ilyenkor persze egy teremtet lélek sem jár a szőlőben, egy pillanatra szélcsendes simogató napsütéses időről álmodom, de hát "Neked most van idő", nyugtatom meg magam. Ebben a viharban szinte megsüketül az ember, mégis mintha valami hangot hallanék egyre közelebb. Hirtelen egy cica került elő, óvatosan közelített hozzám, "gyere ide cicus" hívásra "miaúval" válaszolt, és a lábaimhoz dörgölközött. Nagyon megörültem, hogy most már nem vagyok itt egyedül. Ilyen zord időben az ember gondolatai elkalandoznak, akár a gyerekkori időikig is. Emlékeimben előjött a gyerekkor, amikor egy szál klottnadrágban, vagy az akkor közismert fecskénadrágban töltöttük az egész nyarat, többnyire a patakon. Sokszor elgátoltuk, a magas vízben fürödtünk, a kisvízben pedig fogtuk a halakat. Abban az időben a patak tele volt étellel, a hídról nézve megcsillant az aranykárász, a kagylóhéj, és néha még csukát is fogtunk. Négyévente valóságos rákinvázió volt, ilyenkor nem volt kellemes a vízbe menni. Télen, ha tartósan be volt fagyva, akkor ott tudtunk csúszkálni, korcsolyázni, az újszerű patak árterében pedig szó szerint véres jégkorong csaták dúltak. Sokáig megmaradt a hó is, így egész télen lehetett szánkózni a Lajos-majori dombon, a Homokliknál, és egyéb dombos helyeken. Gyerekkorunk másik "vadászterülete" az erdő volt, az "Und utcából" a Julcsi néni avatott be bennünket a gombaszedés rejtelmeibe. Gyakorlott szemmel fedeztük fel a galambicát, a tojás gombát, az őzlábgombát és akkor is a vargánya volt a legkelendőbb, az Égett - fánál mindig lehetett találni. Ettük az erdőben található úgy nevezett csattogó epret, ma is fellelhető. Nyári szünetben a kertészkertben dolgoztunk, megkeresve a lövői strandra valót, nyalhattunk finom fagyit a Kolicsnál, de jutott az iskolakezdésre, nadrágra, cipőre is, mert a borsószedés jól fizetett. Hetedikből kimaradva egy hónapig voltam a kertészkert kocsisa, mivel az idős kocsisok mind lesérültek. Határőr falu voltunk, gyerekként mindig vadásztunk a katonajelvényre, ("Katona bácsi adjon jelvényt!"). Később már felnőtt fejjel én is szőlős gazda lettem kint a "Zakhegyen" az újtelepítésű kékfrankos termőre fordult, és már 30 év óta szolgáltatom saját termésű bort a gazdájának. A régi időkben volt az Agghegyben hegybíró és szőlőpásztor is és szombat délutántól már tilos volt dolgozni. Szüretkor a szőlőt puttonyokba szedték, és a szőlő alján várakozó szekereken vitték haza. A szekereken nyitott hordókban tapostuk a szőlőt, és nádszállal szívtuk az édes mustot. A szüret ma már máshogy megy. Ennyi év után ma már szembetűnő a változás. Ma a pataokban nem igen van élet, a vasfüggöny megszűnt, a fácán kistestvére a fogoly eltűnt a mezőkről. Nem olyan régen még volt három nagy gesztenyefa a kápolnánál, de sokat is voltunk ott lécskálni. Visszagondolok az idős szőlőszomszédaimra, Laci bácsi, Dezső bácsi, "Vörös" Feri bácsi a 80-as éveikben is szinte minden idejüket a "birtokon" töltötték. "Nekünk ez az üdülő", mondták és az idelátogatók is mindig megjegyzték, hogy itt milyen jó a levegő. A változások ellenére sok jó dolog történt, a patak már nem önt ki többé, a vasfüggöny sem korlátoz már senkit. Aki manapság kimegy a Kotecsbe az megtalálja a téltemetőt, a kökört, a gyöngyvirágot, ibolyát, az erdei virágokat és azért akad még gomba is, és az állatvilág is bőven képviselve van. A nyúl, a fácán, az őz mindennapos de találkozhatunk vaddisznóval, szarvassal, rókával, kedves kis mókusokkal. A gabonaföldről szól a "pity-palaty", felül ölyvek keringenek, cserreg a szajkó, évente visszatérnek a kakukk, a gólya és újabban beköltöztek az erdőbe a hollók is. Külön szerencsémre két évben is láttam a patakon a ritkán látható jégmadarat, egyre többször látni egy szürke és egy fehér gémet, nyáron pedig a "zebratollú" búbos banka is tiszteletét tette a kápolna környékén. Újabban a Báránylegelőnél helyettünk már a hódok csinálják a gátakat. Igaz, hogy a "Paptója" már rég kiszáradt, de ma van horgásztavunk. A szabadság még jobban kinyílt a Nikitsch-re átvezető aszfaltos úttal. Elmondhatjuk, hogy ma már a világ minden tájáról jönnek felénk a vasfüggöny emlékéuton végig haladva. 2009-ben a kápolna környékén parkerdő lett kialakítva, megőrizve a Széchenyi birtok megmaradt részeit. Őseink hagyományát megőrizendő minden évben kizarándokolunk a Szent László kápolna búcsújára. Az Ausztriába került falubelink Kirády Ernő bácsi 80 év felett is eljött robogóján a harangot meghúzni. Szintén elődeink szokását követve elzarándokoltunk Mariazellbe is. A kotecsi túrák, úgy mint téltemető, lombhullató, és holdfénytúra ismertté teszik falunkat a környékeliek számára. Van klubja az időseknek, vannak néptáncosok, citerások, karénekesek, és hát van a foci is. Újonnan épült öltözőbe megfordult már a színészválogatott, a Rába ETO öregfiúk Verebessel. Mi a régi időkben a vasúti kerekes kútnál fürödtünk de szívvel küzdöttünk a hazai szurkolókért. Van óvodánk, iskolánk, plébániánk, papunk, templomunk, élelmiszer és vendéglátóegységek, szálláslehetőségek, és a környék legnagyobb üzeme az Autoliv is itt telepedett le. Elkalandozott gondolataimból az ismét viharossá vált szél zökkenett vissza. A cica hazatalált az egyik újonnan épült kotecsi házikóba. Egyre több ilyen nő ki a földből, a friss fiatalos nyugdíjasok benépesítik a hegyoldalt. Jönnek a kutyások, túrázók és így él tovább az egykori Széchenyi birtok, remélve hogy a jövő nemzedékének is marad majd mit megőrizni. Régen volt 1956 december 1-e, de remélem a jó Isten hagy még időt további szép emlékeknek itt Sopronkövesden.

Mihócza László, „Mister”

Horváth Zoli bácsi padján

Közkívánatra belelapozunk „A majdnem elfeledett gyalogösvény” c. könyvbe Június 24-én Zoli bácsi személyesen fog felolvasni könyvéből a Sopronkövesdi Alkotóházban. A Sopronkövesdet érintő fejezet ismét nyomtatásba került, ez a kiadvány is megvásárolható lesz.

20

PÉTER-MAJOR

Szüleim nem kötötték az orromra, miért költöztünk el 1952-ben Sopronkövesdre a falutól három kilométerre lévő erdészházba, Pétermajorba. Lassan, de biztosan vonultunk nyugatra. Villanyvilágítás ott sem volt, petróleumlámpával világítottunk. Az iskolában nem volt szabad szombat. Másodikos voltam már. Az iskolába az erdőn keresztül jártunk, földúton, esőben, sárban, hóban, hófúvásban. Ott az erdőben volt már mindenféle fafajta, lomb és tűlevelű egyaránt. Ami a leglényegesebb volt, nem volt szomszéd. Egyedül uraltuk a terepet. Vadászat szempontjából állami terület volt, a Soproni Tanulmányi Állami Erdőgazdálkodáshoz tartozott.

Közben kaptam egy légpuskát, verebek irtására. Korábban említettem, hogy az egyik osztálytársam eljött „tökös verebekért”. Új helyünkön sok-sok diófa volt, nem kicsik, hatalmasak. A nagy fák tele voltak odúval, azokban mindenféle kismadár költött. Azokat ellenőriztük, melyből szalma, vagy szénaszál lógott ki, meg természetesen, amelyikbe kézzel be tudtunk nyúlni, mert az biztos csuri (veréb) volt. Mert a „tökös-veréb” élve kellett. Éppen az egyikbe benyúltam, de erős sziszegést hallottam. Azon nyomban a földön voltam, mert éreztem, valami megcsípte a kezem. Felnéztünk a fára, ütögettük a törzsét, hogy a kígyó otthagyja rejtekhelyét. De csak egy kismadár repült ki belőle, felrepült a diófa legmagasabb ágára és elkezdte hallatni a hangját: nyi-ki-ki-ki. Nyaktekerecs volt.

Mindenfajta állatunk volt, még két tehén is. Nagyon nem szerettem a tehén őrzését, de magát a tétlenséget, azt igen. Órákig tudtam heverni a füves réten, virágot, bogarat s a felhőket nézve. Szemlélni a természet csodáit, kutatni titkait. Hallgatni a madarakat, tücskök ciripelését, repülő bogarak zümmögését, figyelni a fecskék repülő bogarakra vadászását, közben ellenőrizni a két tehén hollétét. Mert az a két átokfajzat, mindig oda akart menni, ahova nem szabad.

Egy fegyvert eszeltem ki, amivel kordába akartam tartani őket. Találtam egy gömbölyű lemezt, valami edényalja lehetett, csak körbe lerozsdásodott és levált. Mint egy korongot, jól lehetett dobni, szépen is szállt.

Na már most, ha megindult a jószág a tilos felé, én csak „megcéloztam”, s jó lendülettel utána küldtem a portékát. A találatot még jelezte az állat, mert egy nagyot ugrott, sőt láttam, hogy csak az ugrás után vált le a combjáról, öt cm-es vágást okozva rajta. Szüleim keresték a sérülés okát, de szerencsére nem jöttek rá. De azért a korongot kivontam a forgalomból, eltüntettem.

Kelemen Dávid rovata

Új év, új lendület, új tematika...

Vannak napilapok, amelyek érdekességként közlik, mi történt azon a napon sok évvel, évtizeddel, évszázaddal azelőtt. Ezt a módszert úgy is lehet alkalmazni, hogy egy konkrét település történetét vizsgáljuk, és nem egy adott nap, hanem – az Agghegyalja Mozaik megjelenéséhez igazodva – két hónap eseményeit, érdekességeit vesszük alapul. A Múltidéző 2017-es évfolyamában erre teszünk kísérletet, és két-két hónap fontosabb történései közül válogatunk. Elsőként a január és a február hónapot vesszük sorra, hogy lássuk, milyen, Kövesdhez köthető esemény történt az elmúlt évszázadok első két hónapjában.

- 1515. február 4-én Kanizsai János a vasvári káptalan előtt a kanizsai, kapuvári és sárvári várak és az azokhoz tartozó falvakban és pusztákban a maga fele részét elzalogosította Kanizsai György özvegyének, Rozgonyi Klárának és fiának, Lászlónak, 12 000 forintért. Az elzalogosító oklevélben Kewesd is szerepel, mint a sárvári vár tartozéka.
- 1637. február 24-én halt meg Kövesden Dongó (Donghó) Gergely evangélikus esperes-lelkész, 62 éves korában. Lethenyey István csepregi lelkész emlékkerseket adott ki halálára (*Epicedion*, Csepreg, 1637.). A kiadványból ma már egyetlen példány sem ismeretes.
- A Rákóczi szabadságharc idején többször vált hadszínterré Kövesd és környéke, hol a „labanc”, hol pedig a „kuruc” csapatok garázdálkodtak. Az egyik ilyen alkalom volt 1707 januárja, amikor a császáriak, különösen a rácok pusztították és égették fel Német-Kövesdet.
- 1725. február 16-án halt meg a község leghosszabb életet megélt lakója, Horvát Mihály, a halotti anyakönyv szerint 120 éves korában. Ha nem is élt 120 évig, az biztos, hogy kimagasló életkort ért meg: a fennmaradt „hagyatéki leltár” szerint már fiai sem éltek, így unokái örökölték földjeit és jószágát. Két másik kimagasló életkor is az év első két hónapjához kötődik: 1747. január 7-én a 110 éves Varga Mihály, ugyanez év február 18-án a 104 éves Horvát Katalin, özvegy Giczingerne fejezte be földi életét.
- 1825. február 19-én született Böhönyén az apja révén kövesdi származású dr. Pete Zsigmond „orvostudor”, a fürdőgyógyászat magántanára, az Egészségi Tanácsadó szerkesztője. 1883. február 2-án hunyt el Máramarosszigeten.
- 1861. február 27-én vette át Sülley Endre a kövesdi plébánia irányítását, majd szeptember 8-án ünnepélyesen is beiktatták hivatalába.
- 1891. február 24-én hunyt el Kiffovits János, aki a Világ Királynője szobor állíttatója (1885), a templom főgondnoka és a „kövesdi kath. plébánia egyház-községi tanácsa” világi elnöke, az 1860-as és '70-es években közel 20 évig a község bírja volt.
- 1935. február 16-án alakult meg a Magyar Országos Vöröskereszt Egyesület Sopronkövesdi Fiókegyesülete. Elnöke Rupf Sándor plébános, alelnöke Udvardy Ferenc jegyző volt.
- 1937. január 29-én nevezte ki Breyer István megyéspüspök Derdák János tatai káplánt Sopronkövesd plébánosává. A plébánia hivatalos átvételére február 18-án került sor.
- 1959. február 20-án alakult meg a „Béke” termelészövetkezet 2100 kat. holdon 464 taggal. A közös állatállományt 142 szarvasmarha képezte.
- 1982. január 6-án csatlakozott Sopronkövesd a nagycenki közös tanácshoz. Településünk a tanácsrendszer bevezetésétől, 1950-től önálló tanácsú község volt.

Elfeledett mesterségek

- kosárfonás -

Egy hideg napon meglátogattuk Ramónával Pete-Pikó Endre bácsit, aki túl a nyolcvanon is, szorgalmasan fonja a kosarakat. Feleségével, Margit nénivel süteménnyel vártak minket és szívesen meséltek a régi időkről, emlékekről.

Régen minden háznál voltak állatok, kert, kisebb-nagyobb gazdaság. A különböző méretű kosarakat használták a zöldségek, gyümölcsök, a hasított fa tárolására, a kis zsomborban kelesztették a kenyert, de sok mindenre használható volt, mint ahogy ma a műanyag edények. Vessző volt a kertekben, erdőn, korábban a halas tó "Füzes" helyén, könnyen hozzáférhető volt az alapanyag. Amikor befejeződtek a földeken a munkák télen, kezdődött a kosárfonás. Elsősorban férfiak csinálták, nem könnyű munka. Nagyapámtól, apámtól tanultam, már 50 éve foglalatokodom kosárfonással.

A vesszőket ollókés segítségével legallyazzuk, az erősebbek, vastagabbak jók az alaphoz. Egy mindent látott tör és egy suszterkapács segítik a munkát. Két nap kell egy kosár elkészítéséhez.

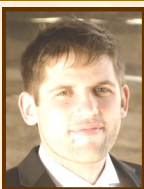
Évtizedeket kibírt egy kosár, ha kiszakadt, megjavították. A zombort rozsszalmából készítették és vesszővel szorosan körbefonták. Nyírfavesszőből seprűt készítettek, amit az udvar seprésére használtak, bent a cirokseprűt. Vesszőből madárkalitka is készült. A kosárfonás nehéz, hosszadalmas, nem is nagyon lehet megfizetni a munkát. De megéri mégis, hiszen hosszú-hosszú ideig hasznát vehetjük és mennyivel szebb, mint egy műanyag. Egy-egy régi kosár, ha mesélni tudna!

Kedves Endre bácsi! Nagyon köszönjük a vendéglátást, a történeteket. Még fonja sokáig a kosarakat egészségben!

Margit néni a piacra is ebben hordta a zöldségeket.

Takács Brigitta

Raffai Péter rovata

Világítás

Elődeink mindennapjait kutatva olyan témákról is új dolgokat olvashatunk, amikre álmunkban sem gondoltunk volna. Számomra ilyen volt a népi világítás története. Meglepő lehet, de a mindenben nagyon takarékos paraszti háztartásban általában nem volt szükség állandó fényre napnyugta után. A korai napnyugta miatti sötétség főleg a téli időszakban jelentett gondot, ekkor viszont a szobában a tüzelőberendezések fénye egyébként is világított. A konyhában a nyílt tűz, vagy a nyitott szájú kemence, kályha szolgáltak fényel.

A villanyáram bevezetéséig egymás mellett éltek az újabb világítóeszközök és az évszázadokon át öröklődött gyakorlat is. A legegyszerűbb fényforrás ugyanis nem más, mint egy tűzből kiemelt, égő fadarab. Ezt a módszert (kis módosítással) még a 20. század közepén is megtalálhatjuk a Kárpát-medencében az olyan peremterületeken, ahova az újítások általában később érkeznek: Őrség, Göcsej. A primitív világítóeszköz neve pedig *fokla*. Jól égő fából (magas gyantatartalmú erdei vagy feketefenyőből, gyertyánból) készült, 40-60 cm hosszú, ujjnyi vastag faszilánk. Egy vastagabb farönkből, vagy kivágott fa tuskójából fejszével vékony szilánkot hasítanak. Ezt aztán alaposan kiszárítják kemencében, valamint a balta fokával végigütögetik, épp annyira, hogy a fa rostjai fellazuljanak, de maga a szilánk egyben maradjon. Erre azért van szükség, hogy a kész fokla végén meggyújtott láng ne aludjon ki rövid égés után, hanem a fellazított rostokon végigégjen.

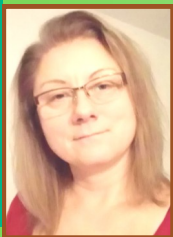
Rögzítésére használtak foklatartót, ami változatos formájú, gyertyatartó-szerű talpas állvány. Célja, hogy az asztalra vagy a földre téve stabil rögzítést adjon a foklának. A talpra merőlegesen felfelé álló tartórúd tetejébe tűzték a foklát az égő csúcs felé emelkedően, kb. 45°-os szögben.

A fokla elnevezés tulajdonképpen a közismert „fáklya” szó ugyanolyan jelentésű, de régiesebb, tájnyelvi változata. Eredetileg *gyertya* szavunk is egy foklaszerű eszköz elnevezésére szolgált, a *gyertyánfa* szó is e fajta foklának való felhasználását őrzi.

Természetesen ez nem jelenti azt, hogy egy évszázaddal ezelőtt élt ősünk ne ismerték volna a világításra alkalmas eszközöket: a különböző éghető folyadékkal töltött mécszet, vagy a faggyúból, viaszból készült gyertyákat. Azonban ezek használata sokszor különleges alkalmat jelentett: nagyobb ünnepeken mindenképpen gyújtottak gyertyákat, illetve nagybeteg, vagy halott virrasztásánál.

Talán manapság nem is tudjuk átérezni igazán az egyre hosszabb nappalok feletti örömet, amit valószínűleg azok érezhettek, akik az estéiket egy-egy szál fokla fényénél töltötték...

Forrás: Magyar Néprajzi Lexikon

Az előző lapszámomban megjelent írásom és fényképem kapcsán bizonyára néhány olvasóban felmerült a kérdés, hogy ki ez a Tóth Zsuzsanna? Nos, tavaly márciusban költöztünk családommal Sopronkövesdre a Rákóczi utcába. **Találkozhattunk már a postán, a piacon, esetleg beszélgettünk már a Kulturális Örökség Napja rendezvényen (az Alkotóház előtti buszmegállóban segédkeztem).** Évekig Kópházán és Sopronban laktunk albérletben, most végre elérkezett a lehetőség, hogy gyökeret eresszünk. Sokat gondolkoztam, hogyan mutathatnám be magam/magunkat pár mondatban és **eszembe jutottak egy soproni volt szomszédunk szavai:** „az alföldi embereket én nagyon nyíltszívű és barátságos embereknek ismertem meg.” Nekünk ez akkor nagyon jól esett, hiszen sok esetben bizony más jelzővel illetik az ország más tájairól érkezőket. **Mi a sopronkövesdi embereket is nyíltszívű és barátságos embereknek ismertük meg, szóval egy kicsit haza jöttünk... Köszönjük szépen!**

Na, de nálam **sokkal - sokkal fontosabb, hogy tavasz van!**

Itt van a soron következő **nagytakarítás ideje**, továbbra is támogatom a **család bevonását** ebbe a programba! **Hölgyeim!** Használjuk ki, hogy a vasalni valónak vagy a porszívónak teljesen mindegy, hogy éppen hogy nézünk ki. **Arcpakolást fel!**

Almapakolást mindenkinek! A meghámozott, lereszelt, esetleg búzacsírával, kevés tejszínnel (zsíros bőr esetén kefirrel) elkevert gyümölcsöt 3 percig hagyjuk a bőrön, majd langyos vízzel mossuk le. Ránctalanít, nyugtat, táplál, kisebb bőrgyulladás esetén gyógyító hatása.

Száraz, érzékeny bőrre avokádópakolást és banánpakolást!

Vájjuk ki egy fél érett avokádó húsát, villával törjük össze és keverjük hozzá 1 evőkanál citromlevet. 15 percig hagyjuk a bőrön. A villával összetört banánt keverjük össze tejföllel vagy tejszínnel, kenjük az arcunkra, majd 20 perc után mossuk le langyos vízzel.

Zsíros, pattanásos bőrre burgonyapakolást!

Egy nyers burgonyát finomra reszelünk, kevés arckrémmel és citromlével elkeverjük és 15 percig hagyjuk az arcunkon.

Miután felvidítettük a családot vegyünk egy frissítő fürdőt!

2,5 dl kefir keverjük össze 2-3 evőkanál szódadikarbónával és 2-3 evőkanál kukoricakeményítővel. Ezt adjuk a meleg fürdővízhez. A kefir regenerálja a bőrt segít egyensúlyban tartani a bőr vízháztartását és frissítő hatása.

A hideg, száraz és szeles idő után **bőrünk és lelkünk hálás lesz a kényeztetésért!**

Kellemes megújulást kívánok!

Forrás: Hargitai György Háztartási fortélyok, praktikák c. könyve és a sokéves tapasztalat.

Tóth Zsuzsanna rovata

Farsang idején böjthöz közeledve

A falusi népszokások kialakulását bizonyos törvényszerűség jellemzi. Mikor is ért rá a falusi ember? Hát igazán január, februárban míg az időjárás viszontagsága miatt nem tudott a mezőn dolgozni. S hogy mivel töltötték az időt ilyentájt?

Alkalmi multságokkal, jó hangulatú disznóvágásokkal, sőt ükapáink idejében házasságkötéssel, lakodalommal. Vajon hogy zajlott a lakodalom a régmúlt kis falusi házaiban? Ilyenkor kipakolták a „szépszobát”, összehordták a székeket, asztalokat. Befűtötték a katlant és a kemencét. Tehetősebb helyen vágta borjút, disznót és baromfit. A katlanban főzték a tyúkhúslevest finom házi cérnametélttel. A takarékoság jegyében a félig megpuhult tyúkokból tejfölös paprikást főztek. A kemencében megsütötték a húsokat, kalinkót. Nem is igen kellett több, csúszott rá az agghegyi delevári, húzták a cigányok. Tán vannak még éltebb emberek közöttünk kiknek van ebbéli emlékeztük.

Ha nem is kemencében, süssünk a konyhai sütőnkben császár oldalast, töltött dagadót. Bőrös császárt vegyünk kettévágvá. A dagadó felőli végétől szúrjuk fel hosszú késsel - mélyen be a csontok felett is. A bőrös felét irdaljuk kockásra. Fűszerezzük be: só, bors, vegeta és kömény. Töltelék: 4 db zsemle, 2 tojás, só, bors, majoranna, petrezselyem. Nyomkodjuk a hús nyílásába a töltelék. Süssük előbb 240 fokban amíg piros nem lesz, később gyengébben 130 fokon süssük meg. Rakhatunk mellé krumplit és hagymát. Farsang idején süssünk fánkot, a receptet már mindenki tudja.

Balics József

Hozzávalók:

50 dkg liszt, 2 tojás, csipet só, 3 ek. tejföl, 1 tk. rum, fél citrom leve

A hozzávalókat alaposan összedolgozzuk, ha a tészta már sima és hólyagos, takarjuk le, és pihentessük fél órát. Átgúrás után a lisztzett deszkán nyújtsuk ki 1-2 mm vékonyra. Cifra pacó metélővel (derelyevágó) 5x10 cm-es lapokat vágunk, melyeket középen többször behasítunk. A behasított tésztát ügyesen húzzuk át a lyukakon keresztül. Forró olajban süssük, és melegen vaníliás porcukorral tálaljuk.

Forrás: Alpokalja - Fertőtáj ízei receptes könyv

Inczédi Tibor rovata

AZOK A RÉGI, SZÉP PANNÓNIAK

A Magyar motorgyártás egyik kiemelkedő zászlóshajója, a méltán jó hírnevet szerző PANNÓNIA. Zenekari hasonlattal élve, ha a CSEPELEK a hegedűk, akkor a PANNÓNIAK a nagybőgők. Gyártásuk a CSEPEL Művekben folyt. Előd a 250 – es CSEPEL volt. Első darabok 1954- ben kerültek le a gyártó sorról. A lakosság 1956 – ban juthatott hozzá. Ma Nemzeti ipartörténeti értéknek számítanak. Gyűjtők féltve őrzött gépei. Kevés olyan Magyar család van, ahol, az évtizedek alatt, ne lett volna egy Pannóniás történet. Nagypapa, Apa, gyermek, valami rokon, biztos kapcsolatba hozható ezzel a motorral. Lakosságon kívül hivatalos szervek is nagy számban használták. Rendőrség, Katonaság, hatóságok. Mint vidéki újság haladjunk arccal a Téészek felé. Kérdezzék meg az akkori Tsz dolgozókat volt – e ilyen motor a munkahelyükön. Az évtizedek alatt, különböző típusok váltották egymást. Egy - két kifejezést, jelzést pontosítanak pl : Pannónia TL. Ez a típus 1956 ban került forgalomba. T teleszkópot, L lengővillát jelentett. Ugyanis az előd bakteleszkópos volt. Majd jött a TLT az utolsó T betű a lánc tokozását jelentette. Ezek voltak a zöld Pannóniák. Sok akkori ember szíve vágya volt ez a motor. 1958 – ban megjelent a TLB-T3 ez volt a burkolt Pannónia. Két évig gyártották. Megosztotta a vásárlókat. Kicsit túl lett karosszériázva. Ezenkívül még több típus lekerült a szalagokról, de azok túl nagy eltérést már nem mutattak. Gyűjteményem egyik legkedveltebb motorja a P 12 – es . Ez az utolsó, egyben a legjobb egyhengeres . Nagyon jól motorozható, megbízható, az Osztrák hegyeket 2 személlyel könnyedén veszi. A mai forgalom tempója nem okoz neki gondot 100-at simán tudja. 1974-ben gyártották. Ezután még 1975-ig folyt a termelés, jöttek a 2 hengeresek. P – 20, P – 21, de ezek már akkora pályát nem futottak be.

A gyártás 1954-től, 1975- ig tartott. Ezen idő alatt 800 000 darabot gyártottak. A világ számos országába exportálták. Szovjetunió, USA, Kína, Európai országok.

Meg kell említeni a motorsport terén elért sikereket, és azon személyeket, az akkori kor ászait. Kurucz György, Reisz János Pannóniával Franciaországban 24 órás világbajnokságot nyert 1956-ban. Több cross siker is született. Gyorsasági ágban is jeleskedtek. A kor talán legnagyobb versenyzője Szabó II László. Őt volt szerencsém látni egy - két versenyen, nagy élmény volt. Kiemelkedett a tömegből. Nem lehet kihagyni Németh Kornélt, Drapál Jánost, Simon Ferencet. Versenyszerelők Hamar Zsigmond, Szőlősi Zsigmond. Konstruktor Víg Endre. A magyar motorgyártás befejeződött. Ezt az én korosztályom szomorúan vette tudomásul. Ha akkor a jelentkező japánokat beengedjük, ma mi gyártanánk a világ legjobb motorjait. Sajnos nem sikerült.

P -12 - a legjobb egyhengeres, bajáról származik:

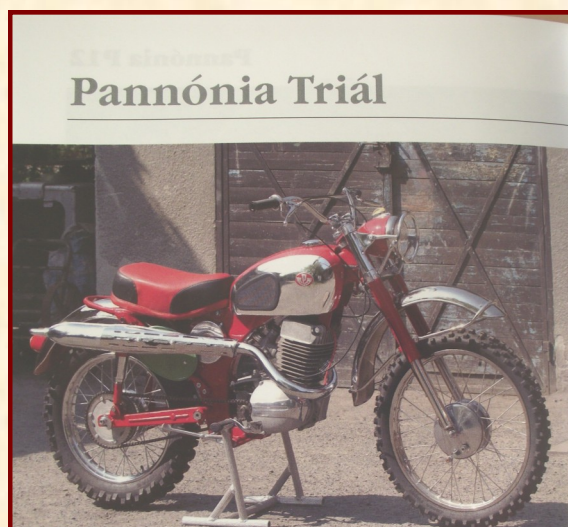
Motor: Egy hengeres, kétütemű, résvezérlésű
Furat 68 mm, löket 68 mm, Térfogat 248 cm³,
Teljesítmény 16,5 Le 4750 / min. ,
Sűrítés 7,5. Karburátor(BK 3 – 27)
Lendkerék gyújtás.

Erőátvitel: négytárcsás olajbanfutó kuplung, 4 nyomórugóval 4 fokozatú tolvillás váltószerkezet. Primer, szekunder lánc. Legnagyobb sebesség 115 km/h.

Kacsolódó mini korrajz:

1974-ben a W 116 – os MERCEDES lett az év autója. Az ABBA együttes „Waterloo” dalával megnyerte az Euróvizíós Dalfesztivált. Emmerson Fittipaldi Forma 1-ben világbajnok lett. NSZK válogatottja Breitner, és Gerd Müller góljával VB-t nyert. Magyarországon az Újpesti Dózsa lett a bajnok, a Honvéd, a Fradi, és a Csepel előtt.

E sorok írója, két megyebajnoksággal a háta mögött befejezte tornász pályafutását.

Félévszázadával a mai motorok között is megállja a helyét, Amerikai exportra gyártották

Bátran mondhatjuk, hogy van rózsza tövis nélkül, de nincsen kert rózsza nélkül, hiszen alig találunk kertet, amelyben ne virágozna legalább néhány rózsabokor. A rózsza az emberiség egész történelmét végigkíséri, és azt is teljes biztonsággal állíthatjuk, hogy egyetlen más virág se ihlette meg olyan sokszor a festőket, a szobrászokat, építőművészeket, költőket, muzikusokat, mint a rózsza.

Babilon ékírású tábláin a szépség példaképeként említik. Az egyiptomi falfestményeken is többször előtűnik a rózsza ábrázolása. Hérodotosz görög történetíró szerint Midasz király kertjében már 60 teltvirágú rózsaszőnyeg nyílt. Néró, római császár egy ünnepeken 200 000 rózsaszállal díszítette fel a palotáját. A Biblia is többször említi meg a rózsát. A keresztény kultúra kezdetben háttérbe szorította a pogánynak tartott növényt, de a 13. században már a kolostorkertek növénye, és a terméséből készülnek a rózsafüzérek. A középkor templomainak díszítésében, a Mária-képeken elmaradhatatlan az ábrázolása, míg Michelangelo, Leonardo, Botticelli, Raffaello reneszánsz festményein számtalanszor jut fontos szerephez. A magyar történelemben is sokszor szerepel: Nagy Lajos király 1348-ban aranyrózsát kap a pápától. Rózsával kapcsolatos az egyik legszebb legenda is: Árpádházi Szent Erzsébet kötényében rózsává változik a szegényeknek szánt alamizsna.

A mohamedán vallásnak szent növénye, erről tanúskodik többek között a budai Rózsadomb elnevezése és a rajta emelt épület: a Gül Baba türbéje is.

A zenében is lépten-nyomon találkozunk vele. Richard Strauss Rózsaszalovagja, Csajkovszkij Csipkerózsikája, Carmen vörös rózsája - csak néhány kiragadott példa a hosszú sorból.

A rózsza a szélsőségesen terméketlen (szik, futóhomok) talajok kivételével mindenütt megél, de legszebben a kötött, tápanyagban gazdag, közömbös vagy meszes talajokon díszlik. Ápolása téli takarásból, tápanyag-utánpótlásból, növényvédelemből és a kora tavaszi metszésből áll. Mivel a rózsák az éves hajtás végén virágoznak célszerű erősen visszavágni őket (kivétel a futórózsza), amit erőteljes hajtásnövekedéssel és bő virágzással hálálnak meg. A vesszőket ritkítsuk meg, a megmaradó 3-5 vesszőt legfeljebb 4-6 rügyre metsszük vissza. A gyenge vesszőket többől vágjuk ki vagy metsszük rövide, az előregedett részeket fűrészeljük ki. A szellős, levegős bokrok jobban ellenállnak a kártevőknek, kórokozókknak.

Rózsavirágzás idején érdemes ellátogatni a Budatétényi Rozáriumba, amelyet Európa egyik leggazdagabb gyűjteményeként tartanak számon!

Kazinczy Péter rovata

Tisztelt olvasók!

Aktív működésünk óta eltelt egy év. Leírhatjuk, volt számos felkérés, amiknek próbáltunk eleget tenni, pl önkormányzat, egyház, vállalkozók, magánszemélyek kérése alapján, - amit egytől egyig sikeresen, büszkén végrehajtottunk. Természetesen 2017 -ben is számíthatnak munkánkra, segítségünkre, illetve ha valami olyat tapasztalnak, ami a saját biztonságukat, értéküket veszélyezteti, akkor jelezzék! Kereshetnek minket akkor is, ha lakóházuk egyéb elfoglaltság miatt üresen marad, így a heti többszörös járőrözéseinkbe be tudjuk iktatni az adott ingatlan figyelését. Ezen kívül, temetések, sportrendezvények, iskolabálok rendezésében is segítséget nyújtunk.

Előfordulhat ritkán olyan, hogy rögtön nem reagálunk egy kérésre, ennek a fő oka, hogy mindannyian főállásban dolgozunk, illetve önkéntesen saját szabadidőnkben működünk, gazdálkodunk. Szeretnénk 4 fő polgárőr elérhetőségét megadni, ahol segítségünket kérhetik:

Szántó László: 06303686634.

Zselenkó Gábor: 06304003210

Nagy Tamás: 06202439256

Miléder István: 06303143693

Minden támogatást, ajándékot köszönünk, szeretnénk megkérni idén is Önöket, támogassák munkánkat!

Számlaszám: 59100102-11054388

További nyugodt, biztonságos, szép napokat kívánunk a 2017-es évben is.

Sopronkövesdi Polgárőr Egyesület - Zselenkó Gábor

Az Európai Unión belül Magyarországon a legmagasabb a vastag- és végbéldaganatok okozta halálozás. A vastag- és végbélrák évente mintegy 10.000 új megbetegedéssel, és több mint 5.000 ember halálával jár hazánkban. A vastagbél-daganatok okozta halálesetek magas száma miatt az egészségügyi szaktárca elvárásainak megfelelően elkezdődik az országos szervezett vastagbél-szűrési program. 2017-ben a szervezett vastagbél-szűrésre a Sopronkövesd- Nagylózs házi-orvosi praxishoz tartozó, szűrésre jogosult 50-70 éves nők és férfiak is meghívást fognak kapni. A szűrés „kétlépcsős”. Az első lépcső a székletben lévő akár kis mennyiségű, szabad szemmel nem is látható saját vér kimutatása. A korai vastagbélrák és a nagy mirigyes polipok szakaszosan véreznek, és a vérzés a székletből kimutatható. A szűrésre meghívót kapott páciensek a házi-orvostól vehetik át a székletminta vételére szolgáló pácienscsomagot, melyet az országos program biztosít a praxisok számára. A mintát a pácienscsomagban található, előre megcímezett borítékban tudja a szűrésben részt vevő személy postán elküldeni a kijelölt laboratóriumnak, ahol elvégzik a székletvér vizsgálatot. Amennyiben a szűrés „nem negatív” eredményt mutat, szükség van a „második lépcsőre”: a vastagbél tükrözéses vizsgálatára a vérzés helyének és okának megállapítására.

A legtöbb beteg ötven év feletti, ezért a program is erre a korosztályra koncentrál. Mindenki, aki ebbe a korba lép, veszélyeztetettnek számít. Fokozottan veszélyeztetett csoportba tartoznak azok, akik gyulladásozós bélbetegségben szenvednek, vagy a családjukban korábban előfordult többszörös vastagbél polippal kezelt beteg, nőgyógyászati, urológiai, emésztőszervi vagy vastagbél-daganat. Általánosságban a szűrés ötven éves korban érdemes elvégeztetni. Ha valaki ennél fiatalabb, és a fokozottan veszélyeztetett csoportba tartozik, a kivizsgálás már tíz évvel korábban javasolt, mint amennyi idős korban a beteg családtagot diagnosztizálták. Ha Ön ebbe a csoportba tartozik, keressen meg a tennivalók egyeztetése céljából. A szűrési programmal, és vastagbél-tükrözéssel kapcsolatos technikai kérdésekkel is forduljanak hozzám bizalommal.

A rák megelőző állapot, a korai stádiumban felismert daganat jó eséllyel meggyógyítható!

Dr. Erdélyi Miklós rovata

A kisgyermek kíváncsiságuknál és életkoruknál fogva igen gyorsan és váratlanul bajba kerülhetnek. Bennük van a felfedezni vágyás késztetése, de a veszélyérzetük még nem alakult ki. Sokszor a legnagyobb elővigyázatossággal sem sikerül megelőznünk a baleseteket.

A hirtelen támadt vészhelyzetben a jelen lévő felnőtt nem veheti el lélekjelenlétét, hiszen az azonnali segítségnyújtás életet menthet. Szerencsére ezzel a Sopronkövesdi és Nagylózsai anyukák többsége is tisztában van, hiszen, **„Gyermekkori vészhelyzetek, elsősegélynyújtás ismeretek szülőknek”** címmel az **Alkotóházba** szervezett előadásra sokan eljöttek.

Házi-orvosunk, Dr. Erdélyi Miklós mentőorvostan és házi-orvostan szakorvos minden olyan gyakorta előforduló vészhelyzetre (lázgörcs, fulladás, félrenyelés, mérgezés, allergia, ütőeres vérzés, égés, bölcsohalál...), illetve ezek megelőzésére és kezelési lehetőségeire útmutatást adott. A gyakorlati részben fantom babán sajátíthattuk el az újraélesztés lépéseit, egyes műfogásokat, hogy a legnagyobb baj esetén is hatékonyan tudjunk segíteni. Ez úton is köszönjük Doktor Úrnak a remek előadást, igazán hasznos dolgokat halottunk:

Gyermekeknél az esetek többségében **légúti idegentest okozza a légzés- és keringésmegállást**. Ezt észlelve a vállainál megrázzuk, hangosan megszólítjuk. Ha nem reagált, segítségért kiáltunk. Fejét óvatosan hátrahajtván légzést vizsgálunk maximum tíz másodpercig. Ha ez alatt nem érzékelünk legalább két légző mozgást, megkezdjük az újraélesztést. Elsőként **öt befújást** alkalmazunk. Ügyeljünk, hogy ne fújjunk be túl sok levegőt! Ha úgy érezzük, hogy a befújások eredménytelenek voltak, keressünk légúti akadályt. Az öt befújást követően **30 mellkasi kompresszió** következik. A testméretnek megfelelően ezt vagy két ujjal, vagy egy tenyérrel, nagyobb gyermek esetén két tenyérrel végezzük. Harminc mellkasi kompresszió után a felnőtt újraélesztési arányokat alkalmazzuk, azaz **két befújás, majd ismét 30 kompresszió** következik. Ha nincs a közelben segítség, aki mentőt hívhatna, egy perc elteltével értesítsük a mentőket:

Hívjuk a 104 -es számot (akár vezetékes, akár mobiltelefonról)

1. Türelemmel várjunk, míg felveszik (ne tegyük le a telefont, mert újraráhívás esetén ismét a várakozó sor végére kerülünk!)
2. A felvevő kérdéseire válaszoljunk! Törekedjünk pontos, rövid és érthető tényközlésre
3. **Készüljünk a következő kérdések megválaszolására:**
4. Mi történt? (pl.: a gyermek fullad, görcsöl, eszméletlen, elgázolták stb.)
5. Hány beteg/sérült van, és azoknak milyen az állapota?
6. Adjuk meg a beteg(ek) korát és ha tudjuk, a nevét
7. Adjuk meg a beteg feltalálási helyének pontos címét
8. Adjuk meg a neviünket (bejelentő) és a telefonszámot, amin visszahívhatóak vagyunk. Ez sokszor az első kérdések között szerepel azért, hogy ha a beszélgetés esetleg megszakadna, a bejelentőt azonnal visszahívhassák

Minden esetben várjuk meg, hogy a felvevő zárja le a beszélgetést (általában a „Küldjük a segítséget” mondattal)

Kívánom, hogy a fentiekre soha ne legyen szükségük, de ha mégis vészhelyzet adódik jusson eszükbe, mit kell tenni.

Virágh Imréné Kati védőnő

Óriásországban jártam

Különös utazásban volt részem az elmúlt időben. Érdekes helyen jártam, mesébe illett! Óriásországban. Mikor beléptem olyat láttam, amit emberi szem még nem látott. Először egy erdőn vitt végig az utam, ahol minden olyan nagy volt.

–Nini, ott egy szikla, felmászom és megnézem hol van valami érdekes? – gondoltam, de aztán rájöttem, minden ami körülöttem van, érdekes:

A hatalmas fák, még felhőkarcolónak is beillettek volna! Egy óriás fűszál még egy repülő kifutójának is jó lett volna, a repülő pedig egy virágmag. Mikor ezt gondoltam hirtelen elsötétült az ég. Amikor fölnéztem, csak egy madár repült el fölöttem. Majd úgy hallottam, mintha fújna a szél. De csak a szárnya suhogása volt az.

Hol is tartottam?... –Megvan, a szikla!- kiáltottam, s már másztam is fel. Még fel se értem, a hegy imbolyogni kezdett. Azért mentem tovább. Mikor felértem a tetejére a „szikla” újra és újra rengett. Úgy véltem, hogy földrengés, ám amikor lenéztem négy zöld vastag és hosszú „levelet” láttam.

- Ez meg micsoda?- kérdeztem és egy másik „zöld levelet” is észrevettem. Ezek nem is levelek, hanem négy láb és egy fej!- állapítottam meg.

- Ez itt mi lehet? - kérdeztem. –Ez a „szikla”, pedig a páncélja.

- De ki ő?- kérdeztem.

Kicsivel később rájöttem, hogy egy teknős! Csak egy kicsit nagy. Méghozzá annyira, hogy egy lépése emberföldön egy kilométer lehet. Olyan nyugodtan cammogott ez a jó lélek, hogy elaludtam. Arra ébredtem, hogy valami vizes helyen vagyok.

Az történt, amíg aludtam, hogy a „kis” állat elment a vízpartig, majd belement lubickolni. Úszásunk során láttam János vitézt, amint a csószt leteríti. Ez a kárunkra is vált, mert az óriások csősze majdnem ránk dőlt. A teknős gyors reflexe megmentett minket. Csak úsztunk és úsztunk és úsztunk.

- Állj, mi az a lyuk?- kiáltottam hirtelen, és fölnéztem, hogy jobban lássam azt.

- Ez már a vég!- mondtam és behunytam a szemem, hogy ne is lássam!

- Jó reggelt! - hallottam anya hangját a szobám ajtaja felől. - Olyan mélyen aludtál, már fél 10 van...

Azóta sem tudom, hogy igaz volt, vagy csak álom az egész. Azt tudom, hogy soha nem fogom elfelejteni ezt az utat!

Raffai Julcsi

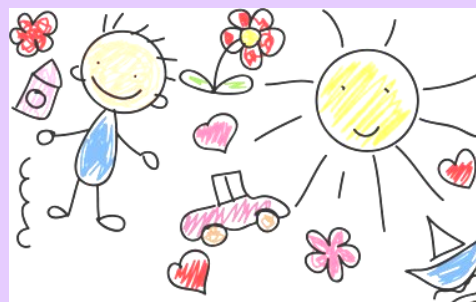
Felhívás a gyerekeknek!

A gyerekek szeme mélyebben és tágabban, bizonyos értelemben igazabban látja a világot, mint a felnőtté. Talán azért mert a valóságot kiteljesíti, megtoldja az álommal. Az álom szót nem üres ábrándként értelmezve, hanem mint a teljesség és tisztaság igényét, vágyát, lehetőségét.

Kedves Gyerekek!

Nektek is vannak az íróasztal fiókban elrejtve mesétek, versetek vagy gondolataitok, amit megosztanátok velünk? A következő lapszám már a húsvét, anyák napja, a szép tavasz jegyében íródik, de bármilyen témában várjuk írásotokat.

Küldjetek rajzokat is, hiszen a Ti alkotásaitokkal sokkal szebb lenne az újság. Március 15-ig leadhatjátok az Alkotóházban Ramónának.

Franciska major - Esély a nehéz sorsú kutyáknak

A Pro-Village 2018-ban nyitja meg kapuit a Franciska major területén. A kutyák több okból kerülhetnek menhelyre, akár mert eredeti gazdájuk már nem tud gondoskodni róluk, vagy épp azért mert már rég az utcán kóborolnak. A Pro-Village együttműködve más menhelyekkel, azt a célt tűzte ki magának, hogy ezeknek a kutyáknak lehetőséget biztosít egy új, családi környezetben történő boldogabb életre.

Franciska major tulajdonjogát 2014-ben egy osztrák családi vállalkozás szerezte meg, ezzel hozzájárulva a Pro-Village megépüléséhez és annak a célnak a megvalósulásához, hogy a menhelyen élő kutyák egy második esélyt kaphassanak.

A Pro-Village szerződöttest csapat 2015 óta dolgozik a tervezésen és a szükséges infrastruktúra kiépítésén, hogy idővel ezekből a nehéz sorsú kutyákból felelősségteljes családbarát kutyákat képezhessen. A következő években kb. 8 hektárnyi területen egy igazi kutyafalu épül fel.

Tervek a következő évekre:

- Befogadó hely és kutyashop 2018-tól
- Gondozókkal ellátott élőhelyek a kutyák számára 2018-tól
- Rendezvények 2018-tól
- Tréning centrum kiképzendő kutyák részére 2018-tól
- Kutyaszálló 2019-től
- Szemináriumok 2018-tól
- Kulináris részleg 2018-tól
- Hétfélig házak telepítése 2019-től

Amennyiben szeretne személyes bepillantást nyerni a PRO VILLAGE munkájába, a csapat szívesen fogadja Önt 2018-ban.

Éljen át felejthetetlen pillanatok a Pro-Village kutyavilágába és támogassa látogatásával projektünket, melynek kiemelt célja, hogy a kutyák lehetőséget kapjanak egy boldogabb életre.

Érdeklődni a következő elérhetőségen lehet: +3630/99-76-717

Elkészült a lift!

2016. februárjában került megrendezésre Kucsera Rita megsegítésére egy jótékonysági rendezvény. Most egy év elteltével Brigivel meglátogattuk őt! Nagy örömünkre Rita a földszinten nagy mosollyal várt minket.

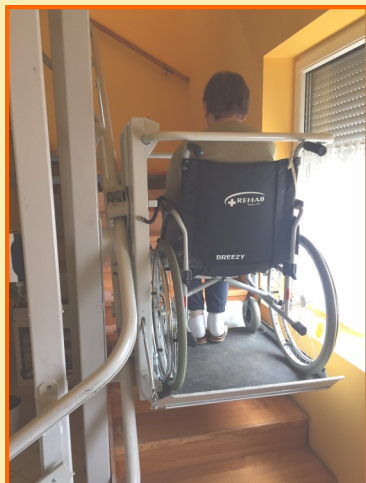
Az összegyűjtött pénzből novemberre elkészült a lift, és egy rámpa is, így Rita segítség nélkül tud a szabad levegőre kijutni.

Ahogy megérkeztünk a család megmutatta, hogy milyen átalakításokon vannak túl. A lépcsőt szét kellett szedni, új vázat kapott, valamint beszerelték a lift működéséhez nélkülözhetetlen tartozékokat. A falakat újra kellett vakolni és festeni.

A munkálatok idején is többen meglátogatták Ritát, többek között fodrász Klári és a volt osztálytársak is.

Még a rossz idő eljövetele előtt lehetősége volt Ritának a szomszédos utcába ellátogatni, és azóta is türelmetlenül várja a jó idő beköszöntét. Első útja a falu központjába fog vezetni, hogy társaságban legyen, és lássák a támogatók, a sikeres rendezvény gyümölcset.

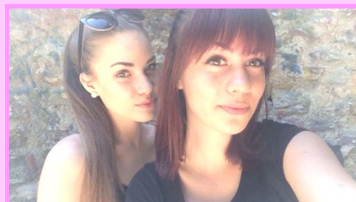
Ezek után a különböző rendezvényeken is találkozhatunk vele. Szeretnénk megköszönni a sok segítséget a beszerzési és beépítési munkákhoz kapcsolódóan a családnak, Michael Fohler-nek, Farkas Dánielnek és Farkas Attilának valamint Szvinyuk Bélának.

Felkerültek a végzős szalagok...

Merre tovább?

Az érettségit követően Sopronban szeretnék egyetemre járni, a sok gondolkodást követően úgy vélem a turizmus-vendéglátás szak számomra a legstabilabb.
Mindent is szerettem utazni és nyelveket tanulni. Többször segítettem a faluban a békegyaloglóknak, amit nagyon élveztem, akkor döntöttem el, hogy ezen a területen szeretnék dolgozni a jövőben.
(Fülöp Noémi-Eötvös)

Nem egy egyszerű döntés érettségi előtt állva, hogy merre tovább. Két egyetemre adtam be a jelentkezésemet, a Széchenyire Győrbe, illetve a Nemzeti Közszolgálati Egyetemre. Valószínűleg minden érettségiző kíváncsian varja mit tartogat számára a jövő, én is így vagyok ezzel.
(Szabó Orsolya- Berzsényi)

Én úgy döntöttem, maradok még egy évet a Fáy-ban Sopronban, megszerzem a pénzügyi-számviteli ügyintéző szakmát, ez idő alatt pedig szeretnék nyelvvizsgázni is. Jövő ilyenkor tehát már többlet pontokkal, illetve egészen megfontolva, átgondolva indulok tovább főiskolára/ egyetemre.

(Sinkó Elizabet, Fáy)

Már izgatottan várom az érettségit, ugyanis részben ezen múlik, hogy hogyan alakítom a jövőmet. Amennyiben a Fáy-ban szerzett szakmai érettségim jól sikerül, maradok egy évet pénzügyi-számviteli ügyintéző szakon. A másik lehetőség, hogy Győrben végzek el egy OKI-s fotográfus képzést.

(Orbán Boglárka- Fáy)

Nehéz döntés, hogy érettségi után merre menjünk továbbtanulni. Eleinte több ötletem is volt, miután elmentem néhány egyetem nyíltnapjára végül meghoztam a végső döntést. A győri Széchenyi István egyetemen és a Pécsi Tudományegyetem szombathelyi karán jelöltem meg a szülésznői szakot. Úgy érzem jó döntést hoztam és kíváncsian várom már, hogy milyen lesz majd az egyetem.
(Szabó Bettina, Berzsényi)

Már csak 3 hónap van az érettségiig, amire már évek óta készülünk. Pár hete kellett beadni az egyetemi jelentkezést, amit hosszú gondolkodás előzött meg. Még az érettségi előtt megyek nyelvvizsgázni ami plusz pontokat jelent majd a későbbiekben. Több egyetemre is jelentkeztem, elsőként a pesti Nemzeti Közszolgálati Egyetemet jelöltem meg.
(Rákóczi Bianka- Széchenyi)

„Lala oldala” -Rejtvény

1	2	3	4	5	6	7	8	9	K	10	11	12	13	14	15	16	17	Y
18					19				20				21					
22				23				24			25				26			
27			28		29				30				31		32	33		
34		35			36	37	38			39	40					41		
42	43	44			45				46		47			48	49			I
50				51		52						53	54				55	
56					57	58			59	60			61				62	
63		64								65			66			67		É
68	69	70			71			72		73	74		74/A	75				
76					77	78	79		80		81		82		83	84	85	
86			87	88							89	90				91		
T																		! S

Vízszintes:

1. A mókás megállapítás kezdete, 18. Van ilyen hordó, 19. Elrendez, 21. Odacsapok, 22. Lop, szerez, 23. Hull, 24. Cukorbaj gyógyszere, 26. Látszik rajta, 27. Kabátanyag, 29. Aha, megvan!, 30. Töltésem, 31. Okos, 34. M-el tisztít, 35. .... Nagy György zeneszerző volt, 40. Női név (IX.15.), 41. Olvad eleje, 42. Nyíró, 45. Vezényszó, 46. A meglévő, 48. Elzokog, 50. Nótaműsor, 52. Gyerek „jármű”, 53. Nem most, majd, 55. Nerc végei, 56. Ferdén, 58. Lopakodva, 61. Magból kelt csemete, 63. Nem irigy (népiesen), 64. Gyűrűs talajjavító, 65. .... uram az esőt, 66. Magyar folyó, 68. Ablakgyurma, 71. Angol igen, 72. Teniszkellék, 74. Relatív röviden, 75. Egyiptomi államfő közepén Z-vel... (Gamel Abdel 1954-1970.), 76. ....-tenger (Földközi), 77. Iparos, 81. -re párja, 82. Étkezni, 85. Vízbe márt , 86. Zenés, táncos műsor, 88. Okosít, 90. Irak szomszédja, 91. Férfi név (IX.21.)

Függőleges:

2. Következő, 3. Ügyvéd munkahelye, 4. Testtartás, 5. Elesett, gyalró, 6. Gyermekműsor, 7. Női név (XI.14.), 8. Új halálos vírus, 9. ....-móg, 10. Ezzé-..... 11. Személynévmás (mi-...-ők), 12. USA nagyváros, 13. Bűnügyi filmet, 14. C-vel erős méreg, 15. Kinti, 16. Ritka férfi név (VIII.1), 17. ....-korcsolya, 18. A megállapítás befejező része, 20. Égi lény, 24. H-val állatot nevel (sertés), 25. Budapesti foci klub, 28. Csomagját elviszi, 31. Mezőgazdasági gép, 32. Álarcos alak, 33. Bolgár író, ... Pelin, 36. Tüzet, szomjat ....., 37. Miniszterelnök volt, ... Péter, 38. Szovjet nép, 39. Ide ölt (gombot), 43. Scotland ....., 44. Nem kell több, 47. ....Román város (Arad), 49. Munkakerülő, 51. Finom tapintású (kelme), 54. Ezer méter röviden, 57. Német egy fordítva, 59. Itt-....., 60. .... mi lesz!?, 61. Juttat, 62. Győzött, 66. Szomjas vagy?, 67. Láss végei, 69. Beleegyezés, 70. Sivatag hajója, 72. Taktus, 73. Megóv, 74/A. Visszafizet, 78. Rág a rozsda, 79. Mondat eleme, 80. Hull, 83. Ennek, 84. Mise része, 85. Tésztára való, 87. Nem igazi fordítva, 89. Mássalhangzó kiejtve, 90. Idős röviden

El Camino 2016

Évekkel ezelőtti gondolat látszott megvalósulni, mikor a kövesdi templomban Gábor atya áldásával, a zarándoktársak és a helyi hívek szolidaritásával megerősítve másnap augusztus 6-án Lózsra megérkezett a kis busz két sofőrrel, két zarándoktárssal és elindultunk a nagy út kezdőpontjához a még francia Saint-Jean- Pied-De-Port-ba. Itt regisztráció után kaptuk meg a zarándok útlevelet, útvonalterképet a szálláshelyekkel, és másnap fél 5-kor nekiindultunk a nagy útnak. 13 órakor meg is érkeztünk az első szálláshelyre már Spanyolországba. Ez az úgy nevezett Napóleon út a Pireneusokon, a Navarrai fennsíkon és a zöldellő Galicián át vezet egészen az óceánig. Útközben dzsippel és lóháton cirkáló örök figyelték a zarándokok biztonságát. A helyi lakosok nagyon barátságosak, előre köszönték a Buen Camino-t. Volt szálláshely, ahol a fizetség adomány volt, aki amennyit gondolt. Egy hegyoldalba, ahol emléktárgyakat hagynak, a magammal itt Sopronkövesd- Nagylózs táblát én is kihelyeztem. Útközben megtekinthető az Estellai borkút, a hét csap közül az egyikből bor iható. Miután elértünk a kölerakó helyhez, kiraktam a Kövesdről és Lózsról hozott maroknyi követ. Ezek után már csak ketten folytattuk utunkat, a hölgytársunk hazament. A régi időkben keresztes lovagok őrizték ezt az utat, ma is láthatóak a fennmaradt lovagvárak, még egy keresztes lovas is megmaradt az utókornak. Pamplomán áthaladva szerencsére éppen nem volt bikafuttatás. Santiago de Compostellába érve a katedrálisba mentünk, ahol Szent Jakab ezüst koporsója látható. Itt találták meg a holttestét i.sz. 810-830 között. A világ legrégebbi szállodája is itt épült 1487-ben. Az első 10 zarándok ingyen étkezést kap, ha a főbejáratához ér. A végcél Szent Jakab ékkövel díszített aranyozott mellszobrára, amit megérkezéskor hátulról át kell ölelni. Itt Compostellában, aminek fésűkagyló a jelképe, állítják ki a megtett útról a tanúsítványt, latin és spanyol nyelven (775 km). A gyaloglás során naponta 28-30 km-t tettünk meg, pihenőnap nélkül. Két nap pihenő után még tovább mentünk, kb. 90 km-t az óceánig a Világ végére! Ez az út akkor ér véget, ha a zarándok fürdik a vízben, vagy lábat mos vagy elégeti ruhája egy részét, és megvárja a naplementét. Haza ugyanazzal a kisbusszal, a két sofőrrel, de már egyedül jöttem. Mögöttem a 900 km, a 22 kg-os hátizsák, a kb. 30 nap és 500 ezer forintból a költségek is megálltak.

Hálával gondolok azokra a zarándoktársaimra, akikkel itthon sok száz kilométert megtettem, engem elbúcsúztattak, és naponta felhívtak. Hálám jeléül minden templom, kápolna vagy szent hely, ahova beléptem (közel 120) imába foglaltam őket és az általuk adott írásos jókívánságokat mindenhol lepecsételtem. Köszönet mindenkinek, akik bármilyen formában segítségemre voltak, ha valakinek kérdése van szívesen segítek a +3670/222-2376-os telefonszámon.

András Csaba

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

*Természet ölelésében családoknak,
baráti társaságoknak vendégház kiadó!*

16.000 Ft+Áfa /nap/ház

Érdeklődni: Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Takács Brigitta, Rácz Ramóna (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: András Csaba, Balics József, Dr. Erdélyi Miklós, Győri Edit, Fülöp Zoltán, Horváth Imréné Edit, Horváth– Pálka Barbara, Inczédi Tibor, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Kerecsényi Géza, Kerecsényi Pál, Mihóczy László „Mister”, Nagyné Kun Zsuzsanna, Raffai Júlia, Raffai Péter, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné, Zselenkó Gábor

Fotók: Farkas Károly, Hetyei Zsolt, Horváth Zsolt, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 , Facebook: Sopronkövesd hivatalos oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

